

som blev angivet at skulle anvendes af Kjøbenhavn's Commune, og vi finde saaledes under 26de Marts 1822 udtrykkelig udtalt, at de Deputerede for Finantserne have erklæret ikke for Tiden at kunne yde noget Tilskud til Kjøbenhavn's Borgervæbning. Og dog maa det erkjendes, at Forholdene dengang talte endnu mere for at bevilge et Tilskud end nu, idet man da ikke havde almindelig Værnepligt, og altsaa ingen her af Stadens Beboere var forpligtet til at gjøre Tjeneste i Krigen; derfor var Corpset dengang mere talrigt, og ved at tage det med kunde man opnaae en virkelig Forøgelse af Krigsmagten under en Krig, hvilket ikke længere er Tilfældet. Senere blev det imidlertid fastslaaet som en temmelig staaende Regel, at man skulde yde 11,360 Rb. til Borgervæbningen. Spørgsmaalet om Borgervæbningens Omordning har ikke staaet saa kort Tid paa Dagsordenen, tværtimod meget længe. Allerede i 1851 forelagde Regjeringen for den lovgivende Magt et Lovforslag i denne Retning, men man ventede da en ny Hærordning, og paa Grund deraf henlagde man Lovforslaget. Senere har Spørgsmaalet vedrørende Borgervæbningen været meget ofte til Forhandling, og naar nu Fleertallet i Udvalget trøster sig med, at dette Spørgsmaal paadny er taget op til Behandling mellem de nærmest paa-gjældende Ministerier, saa er dette i mine Dine en temmelig svag Trøst, thi det er kun en Gjentagelse af, hvad der i de sidste 20 Aar stadig har fundet Steb, og det vil erindres, at allerede for 3 Aar siden havde Justitsministeren henvendt sig til Krigsministeren om denne Sag, og man er dog ikke kommen videre, end at man tænker paa maastee igjennem en Commission at søge dette Forhold ordnet. Det fremstiller sig derfor for mig saaledes, at det kan have meget lange Udsigter med denne Sag; men da jeg ikke vil kunne komme til det Resultat, at vi skulle opholde dette Corps ved et Bidrag fra Statens Side, saa har jeg, efter den Ansuelse, ikke Noget at vente efter i saa Henseende. Forslaget kan ikke gjøre nogen som helst Forstyrrelse i, hvad Communen agter at gjøre med denne Institution. Hvorvidt den skal bestaae, og i hvilket Forhold til Militairmagten den skal sættes, bliver snarere et

Spørgsmaal, der hører ind under Værnepligtsloven, og derfor skal jeg ikke her for Diebløkket gaae nærmere ind derpaa. Hvad nu angaaer den anden Deel af Beløbet, nemlig Udgifterne til Kongens Livjægercorps, da forholder det sig dermed saaledes, at Chefen for dette Corps allerede for 17 Aar siden erklærede, at det nu af sin tidligere Herlighed egentlig kun havde Navnet tilbage, idet det før udgjorde et udmærket Corps, der stod i organisk Forbindelse med Hæren, men efterat Værnepligtsloven af 12te Februar 1849 var udkommen, var dets Stilling til Hæren forandret, og den Maade, hvorpaa det recruteredes, var ligeledes forbi; som sagt, det stod saaledes, at det ikke havde Andet tilbage af sin tidligere Herlighed end Navnet, og selve Chefen for Corpset erklærede det for unyttigt og foreslog, at det strax skulde hæves. Dette er imidlertid ikke sleet; vi have siden i Løbet af en 17 à 18 Aar aarlig bevilget 5,000 Rb. til dette Corps; det er altsaa henved 100,000 Rb., som vi have offret paa Noget, som selve Chefen for Corpset har erklæret for unyttigt. Til begge disse Corps i Forening have vi i en Snees Aar anvendt circa 300,000 Rb. af Landets Formue, uden at have haft nogen som helst Nytte deraf, medmindre det skulde være Nytte, at man i forrige Krig havde det Særshyn, at Kjøbenhavn's Borgervæbnings Institution brugtes som et Corps, igjennem hvilket man kunde smutte bort fra Militairtjenesten. Det er jo nemlig ikke aldeles ubekjendt, at Somme kunne tage ind fra Landet og ved at tage Borgerskab, f. Ex. som Traadhandlere, kunne blive overførte til Kjøbenhavn's Borgervæbning og saaledes blive fritagne for Tjenesten i Forstærkningen, men atter igjen fritagne for Tjenesten i Borgervæbningen ved at erlægge en lille Kjenndelse efter de gjældende Bestemmelser. Jeg haaber, at disse Bemærkninger kunne være tilstrækkelige til, at vise det ærede Thing, at det er et Forslag, som vi i enhver Henseende kunne gaae ind paa at stemme for. Der bliver alligevel nok tilbage, som vi udrebe til Kjøbenhavn's Commune. Naar man vil eftersee de forskjellige Ministerier, Indenrigs- og Justitsministeriet, saa vil man foruden det Beløb, jeg nævnte til Politivæsenet, som jo beroer paa en Lov, finde, at vi desuden udrebe omtrent 80,000